

ugunstig atmosfære, der kan smitte af på behandlingen af de øvrige sager. Der udfoldedes derfor forud for den 24. generalforsamling, navnlig fra canadisk side, bestræbelser for at undgå, at sagen blev sat på dagsordenen for den 24. generalforsamling. Bestræbelserne mislykkedes imidlertid, idet de socialistiske lande sammen med Algeriet og Syrien den 15. august 1969 krævede følgende spørgsmål sat på dagsordenen:

„Tilbagetrækning af amerikanske og andre udenlandske styrker, som holder Sydkorea besat under De forenede Nationers flag“ og

„Opløsning af De forenede Nationers kommission for Koreas genforening og genopbygning (UNCURK).“

Efter fremkomsten af en til generalforsamlingen stilet beretning fra UNCURK foreslog generalsekretæren derefter den 11. september følgende punkt optaget på dagsordenen: „Koreaspørgsmålet: Beretning fra UNCURK.“

Endelig fremsatte de socialistiske lande sammen med sympatiserende medlemmer af den afro-asiatiske gruppe efter generalforsamlingens påbegyndelse forslag om optagelse af følgende punkt på dagsordenen: „Nødvendigheden af at bringe diskussionen i FN om Koreas genforening til ophør“. (Vedrørende besættelse i generalkomiteen i forbindelse med spørgsmålets optagelse på dagsordenen henvises til kap. III).

2. I lighed med tidligere år skete der en opdeling af behandlingen af invitations-spørgsmålet og substansspørgsmålet.

a. Invitationsspørgsmålet.

De socialistiske lande samt sympatiserende afro-asiatiske lande fremsatte den 23. september 1969 det traditionelle østlige invitationsforslag, hvori det foresloges at invitere samtidig og uden betingelser Nord- og Sydkorea til at deltage uden stemmeret i drøftelserne af Koreaspørgsmålet.

Den 13. oktober 1969 fremsattes det traditionelle vestlige invitationsforslag, hvori det foreslås, at 1. udvalg 1) inviterer en repræsentant for Sydkorea til at deltage uden stemmeret i udvalgets debat om Koreaspørgsmålet og 2) erklærer sig villig til ligeledes at invitere en repræsentant for

Nordkorea, forudsat at Nordkorea forinden utvetydigt anerkender FN's kompetence til i medfør af pagten at behandle Koreaspørgsmålet.

Under debatten fremsatte Saudi Arabien forslag om at ændre det vestlige forslag derhen, at det besluttedes at invitere repræsentanter for begge Korea'er til at fremkomme med præliminære indlæg, der på konstruktiv vis kunne bidrage til en genforening af Korea. Til gengæld skulle det østlige invitationsforslag bortfalde. Forslaget mødte imidlertid ingen respons og kom ikke til afstemning.

Debatten om invitationsspørgsmålet afsluttedes den 30. oktober 1969 med afstemning. Det østlige forslag forkastedes med 40 stemmer for, 55 imod (herunder Island), medens 27 undlod at stemme (herunder de øvrige nordiske lande). Det vestlige forslag vedtoges med 65 stemmer for (herunder Danmark, Island og Norge), 31 imod, medens 26 (herunder Finland og Sverige) afstod.

Afstemningen fulgte stort set sidste års stemmemønster. Danmark og Norge, der i en årrække havde stemt imod det østlige resolutionsforslag, ændrede i fjor stemmeafgivningen til afståelse. Samme linje fulgtes i år.

b. Substansspørgsmålet.

Som grundlag for substansdebatten om Koreaspørgsmålet fremsattes følgende resolutionsforslag:

(i) et forslag fremsat af de socialistiske lande med støtte fortrinsvis fra den arabiske verden om tilbagetrækning af amerikanske og alle andre fremmede styrker, der holder Sydkorea besat under FN's flag. Ifølge forslaget skulle sådanne styrker tilbagetrækkes senest 6 måneder efter resolutionens vedtagelse. Forslaget forkastedes med 29 stemmer for, 61 imod (herunder de nordiske lande undtagen Finland), medens 32 lande (herunder Finland) afstod.

(ii) et forslag fremsat af USA og 18 andre lande repræsenterede samtlige verdensdele, ifølge hvilket generalforsamlingen:

bekræfter, at FN's mål i Korea er med fredelige midler at tilvejebringe et forenet,